

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas

2016/2140(INI)

10.2.2017

NUOMONĖ

Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto

pateikta Vystymosi komitetui

dėl ES pavyzdinės iniciatyvos drabužių sektoriuje
(2016/2140(INI))

Nuomonės referentė: Jean Lambert

PA_NonLeg

PASIŪLYMAI

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas ragina atsakingą Vystymosi komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi 60 mln. žmonių visame pasaulyje dirba tekstilės ir drabužių sektoriuje, kuriame sukuriama daug darbo vietų, ypač besivystančiose šalyse;
 - B. kadangi ši pramonės šaka tarptautiniu mastu yra glaudžiai susijusi ir kadangi dėl šios priežasties tiekimo grandinės yra labai sudėtingos, todėl pavienės nacionalinės iniciatyvos greitai pasiekia savo galimybių ribas;
 - C. kadangi tekstilės gamintojai besivystančiose šalyse nuolat susiduria su agresyvia didmenininkų ir mažmenininkų pirkimo praktika, kurią taip pat lemia didžiulė pasaulinė konkurencija;
 - D. kadangi verslo įtakos apimtis yra ribota, ypač vykdant suverenių valstybių užduotis, ir todėl gamybos šalių vyriausybės turi sukurti ekonomines ir teises sąlygas, kad galėtų atlikti savo kontrolės funkciją;
 - E. kadangi tarptautiniai susitarimai yra esminė kovos su darbo saugos ir socialinės apsaugos pažeidimais trečiosiose šalyse dalis ir kadangi reikalaujama, kad įmonės savo verslo veiklą pagrįstų šiais principais;
1. pažymi, kad drabužių pramonė yra viena iš mažiausiai darbuotojams garantijų ir dažnai netinkamas darbo sąlygas, ypač susijusias su darbuotojų sauga ir sveikatos apsauga, suteikiančių sektorių Europoje ir už jos ribų; ragina įgyvendinant pavyzdinę iniciatyvą pagrindinį dėmesį skirti TDO konvencijų, TDO trišalės deklaracijos dėl tarptautinio verslo įmonių ir socialinės politikos principų ratifikavimui ir įgyvendinimui dalyvaujančiose šalyse ir deramo darbo darbotvarkei; pabrėžia, kad svarbu dėmesį sutelkti į pažeidžiamiausius ir galinčius patirti išnaudojimą asmenis, ypač vaikus ir moteris;
 2. smerkia visus vaikų darbo atvejus ir ragina ES ir valstybes nares imtis visų turimų priemonių siekiant visiškai sustabdyti drabužių, kuriuos gaminant buvo naudojamas vaikų darbas, importą į ES vidaus rinką; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia atsakingų tiekėjų registrų svarbą; smerkia kai kurių subrangovų, kurie taiko žemesnio lygio ir neteisėtus darbo standartus, piktnaudžiavimą ir atkreipia į jį dėmesį; mano, kad dalyvaujančios šalys privalo užtikrinti TDO konvencijos Nr. 182 dėl nepriimtino vaikų darbo ir konvencijos Nr. 138 dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus ratifikavimą ir įgyvendinimą; ragina Komisiją pasimokyti iš patirties, sukauptos įgyvendinant Tarptautinę vaikų darbo panaikinimo programą (angl. IPEC) ir Pasaulinį priverčiamojo darbo, šiuolaikinės vergovės, prekybos žmonėmis ir vaikų darbo panaikinimo aljansą;
 3. pažymi, kad drabužių pramonėje kuriamos įvairiausių kvalifikacijų darbo vietos – nuo skirtų žemos kvalifikacijos darbuotojams iki itin kvalifikuotų pareigų;
 4. mano, kad savanoriškos iniciatyvos priimti ekologišką, etišką ir tvarų požiūrį daro teigiamą poveikį tekstilės sektoriuje; vis dėlto pažymi, kad vien tik savanoriškomis iniciatyvomis neįmanoma tinkamai išspręsti pagrindinių darbuotojų teisių klausimų,

įskaitant darbuotojų saugą, asociacijų laisvę, kolektyvines derybas ir tokias problemas, kaip vaikų darbas, sveikata ir sauga, pragyvenimą užtikrinantis darbo užmokesčio, socialinė apsauga ir darbo laikas; pabrėžia, kad reikia imtis reguliavimo priemonių, kurias atitinkamos šalys turi taikyti ir užtikrinti jų vykdymą ir kurios skirtos pagarbai darbuotojų teisėms visoje tiekimo grandinėje užtikrinti, reikiamoms darbo administravimo ir darbo inspekcijų sistemoms stiprinti ir skundų nagrinėjimo mechanizmams sukurti; pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad nacionaliniai įstatymai ir kitos taisyklės atitiktų pagrindines Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijas;

5. pažymi, kad kaina išlieka lemiamu veiksniu įsigyjant prekių ženklų ir mažmenininkų produktų, dažnai darbuotojų gerovės ir deramo darbo užmokesčio sąskaita; ragina ES bendradarbiauti su visais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais siekiant skatinti sėkmingą socialinę partnerystę ir padėti suinteresuotiesiems subjektams rengiant ir įgyvendinant darbo užmokesčio nustatymo mechanizmus pagal atitinkamas TDO konvencijas, ypač šalyse, kuriose nėra tinkamų teisės aktų; pabrėžia, kad darbuotojams būtina užtikrinti reguliariai mokamą tinkamą darbo užmokesį, kad jie galėtų patenkinti savo ir savo šeimų pagrindinius poreikius, neprivalėdami nuolat dirbti viršvalandžių; pabrėžia, kad reikia sudaryti kolektyvines sutartis siekiant išvengti neigiamos darbo užmokesčio sąnaudų konkurencijos ir reikia didinti vartotojų informuotumą apie galimas vis mažėjančių kainų paklausos pasekmes;
6. pabrėžia, kad gamybos šalių vyriausybės privalo turėti galimybę įgyvendinti tarptautinius standartus ir susijusius teisės aktus, nes jos – būtinos partnerės vykdančios socialinį dialogą ir dedant pastangas padėčiai pagerinti, kurių reikia imtis pagal pavyzdinę iniciatyvą;
7. skatina ES iniciatyvą drabužių sektoriuje remti profesinių įgūdžių mokymą ir mokymosi visą gyvenimą, įskaitant verslumo mokymą, nes taip prisidedama prie ekonominio ir socialinio vystymosi; pritaria visoms iniciatyvoms, skirtoms informuotumui apie pagrindines darbo teises ir teisinės pagalbos mechanizmus tais atvejais, kai šios teisės buvo pažeistos, didinti ir darbuotojams bei darbdaviams skirtiems mokymams apie socialinį dialogą ir kolektyvinės derybas rengti; pabrėžia, kad ši iniciatyva turėtų prisidėti prie moterų, kurios sudaro didžiąją drabužių sektoriaus darbuotojų dalį, bet vis dar labai nedaug jų užima aukštesnės kvalifikacijos ar vadovų pareigas, įgalėjimo; todėl mano, kad iniciatyva turėtų aktyviai skatinti nediskriminavimą ir lyčių lygybę, įskaitant darbo užmokesčio atžvilgiu, taip pat stiprinti moterų vaidmenį trečiųjų šalių visuomenėse, nes tai būtų naudinga visai šeimai ir visuomenei;
8. mano, kad Komisija jau ėmėsi pirmųjų veiksmų teisinga linkme, pasiūlydama pavyzdinės iniciatyvos tikslus, tarp kurių yra vartotojų informuotumas ir parama besivystančioms šalims tvirtinant ir įgyvendinant tarptautinius darbo ir aplinkos standartus; mano, kad dabartiniai Komisijos tikslai ir požiūris, nurodytas jos ataskaitoje dėl 2016 m. balandžio 25 d. aukšto lygio konferencijos dėl drabužių sektoriaus tiekimo grandinės atsakingo valdymo, nėra nei tinkamai nukreipti, nei pakankamai plačių užmojų, kad galėtų konkrečiai pagerinti sąlygas drabužių sektoriuje; atkreipia dėmesį į tai, kad preliminariais Komisijos tyrimais dėl drabužių tiekimo grandinių nustatytos pagrindinės spragos yra lyčių lygybė, darbuotojų teisės, aplinka ir tiekimo grandinės skaidrumas; ragina Komisiją kuo skubiau paskelbti ataskaitą, kurią ji užsakė siekdama nustatyti dabartinės politikos spragas, ir pateikti konkrečius pasiūlymus, kaip šias spragas panaikinti;

9. primygtinai ragina Komisiją kuo greičiau pateikti ES pavyzdinę iniciatyvą dėl drabužių sektoriaus tiekimo grandinės atsakingo valdymo, kurią pažadėta pateikti 2015 Europos plėtros metais ir kurioje turėtų būti atsižvelgta į dabartines nacionalines iniciatyvas, pvz., kurių imtasi Vokietijoje ir Nyderlanduose; mano, kad ES gali ir privalo būti pasauline tiekimo grandinės atsakomybės rėmėja, reaguojant į tokius tragiškus įvykius, kaip Rana Plaza pastato griūtis Bangladeše, ir į precedentinę ES piliečių susidomėjimą;
10. mano, kad visais su pavyzdine iniciatyva susijusiais veiksmais reikėtų padėti skatinti daugiašales iniciatyvas, kaip antai TDO / TFK Geresnio darbo programa, kurios suderina trišalį požiūrį į gamyklos atitiktį ir darbuotojų ir vadovybės dialogo kūrimą nacionaliniu lygmeniu, arba Bangladeše sukurtą programą ACCORD, kuri yra teisiškai privaloma, apima profesines sąjungas ir kuria numatomos ne tik gamyklų patikros, bet ir pertvarkymas;
11. ragina Komisiją parengti ataskaitą, kurioje būtų apibendrintos dabartinės iniciatyvos ir jų indėlis gerinant drabužių pramonės darbuotojų sąlygas;
12. atkreipia dėmesį į tai, kad darbuotojų organizacijos ir darbdavių federacijos yra būtinos socialinio dialogo ir kolektyvinių derybų partnerės ir jas reikėtų remti; pabrėžia, kad nepriklausomos ir darbuotojams atstovaujančios organizacijos privalo turėti galimybę veikti nepriklausomai ir laisvai tam, kad galėtų skatinti ir apsaugoti darbuotojų teises, ypač sveikatos ir darbo saugos srityse; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, jog svarbu, kad šios organizacijos turėtų galimybę gamyklose šviesti darbuotojus apie jų teises ir jų saugą; atkreipia dėmesį į tai, kad veiksmai, kuriuos lemia bet kokia iniciatyva drabužių sektoriuje, turėtų puoselėti pagrindines darbuotojų teises ir skatinti ratifikuoti ir įgyvendinti TDO konvencijas, ypač Nr. 87 ir Nr. 98., ir kad darbuotojų atstovai turėtų būti įtraukti į išsamaus patikrinimo procesą įmonės lygmeniu;
13. mano, kad taikomų teisės aktų ir kolektyvinių darbo sutarčių laikymasis yra būtina įmonių socialinės atsakomybės sąlyga; be to, mano, kad socialiniu požiūriu atsakingas elgesys būtinai turi apimti deramus santykius su profesinėmis sąjungomis, ypač susijusius su profesinių sąjungų teisėmis ir nuolatiniu informacijos teikimu darbuotojams ir jiems atstovaujančioms organizacijoms;
14. taip pat pabrėžia, kad gamybos šalyse būtina stiprinti teisinės valstybės struktūrų gebėjimus, kurie turėtų būti nuosekliai skatinami ir jų turėtų būti reikalaujama įgyvendinant ES vystymosi ir užsienio politiką;
15. mano, kad visų darbuotojų sveikatos apsauga ir sauga turi būti užtikrinta visais lygmenimis (gamyklos, vietos, nacionaliniu ir tarptautiniu) taikant tarptautinius standartus, įgyvendinant nacionalinės teisės aktus ir vykdant kolektyvines derybas ir įgyvendinant gamyklos lygmeniu profesinės sveikatos ir darbo saugos politiką, kaip antai veiksmų planus, parengtus raštu, įgyvendintus ir tikrintus dalyvaujant darbuotojams ir jų atstovams;
16. mano, kad vykdant bet kokią ES iniciatyvą drabužių sektoriuje reikėtų pripažinti, kad ES gali tinkamu lygmeniu remti ir toliau vystyti JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus ir EBPO gaires, skirtas tarptautinėms įmonėms, pagal kurias įmonės yra atskaitingos savo tiekimo grandinėje; pažymi, kad įmonės turėtų sukurti procedūras, kurios suteiktų joms galimybę nustatyti ir sušvelninti jų verslo veiklos poveikį žmogaus

teisėms ir darbo sąlygoms; siūlo pritaikyti standartus prie mažųjų ir vidutinių įmonių (MVI) ypatumų;

17. pripažįsta pastangas, skiriamas valdymui ir darbuotojų mokymui sveikatos ir saugos, darbo teisės ir lyčių lygybės srityse, nes tai nepaprastai svarbu siekiant gerinti darbuotojų teises, ir ragina, įgyvendinant pavyzdinę iniciatyvą sukurti specialią platformą, skirtą dalytis geriausios praktikos pavyzdžiais apie darbuotojų ir vadovų mokymus, didžiausią dėmesį skiriant vidurinės grandies vadovų pozicijoms;
18. ragina ES remti tarptautinius standartus ir konvencijas priimančias ar įgyvendinančias besivystančias šalis; ragina Europos Komisiją ir toliau į diskusijas su šalimis, kurios siejamos su drabužių sektoriaus pasauline tiekimo grandine, dėl tolesnės lengvatinės prekybos įtraukti pagrindinių TDO standartų ratifikavimą, sveikatos ir saugos patikras ir asociacijų laisvės įgyvendinimą ir pagal bendrąją lengvatinių maitų tarifų sistemą stiprinti žmogaus teises, darbo ir aplinkos konvencijas; mano, kad ES į savo prekybos susitarimus turėtų įtraukti nuostatas dėl darbuotojų gyvenimo sąlygų gerinimo, ir pabrėžia, kad nuostatą, kuria skatinama ratifikuoti ir įgyvendinti Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijas ir deramo darbo darbotvarkę, būtina įtraukti į dvišalius ir daugiašalius tarptautinius prekybos susitarimus;
19. pabrėžia nepriklausomų darbo inspekcijų svarbą teikiant išankstinius perspėjimus ir vykdant prevenciją, taip pat įgyvendinant nacionalines taisykles ir reglamentus dėl darbuotojų sveikatos ir darbo saugos, tačiau pažymi, kad tokie veiksniai, kaip vadinamasis audito nuovargis, gali pakenkti jų veiksmingumui ir kad auditai atspindi tik padėtį tuo metu, kai jie buvo atlikti; mano, kad siekiant nustatyti pažeidimus, svarbu ratifikuoti ir įgyvendinti TDO konvenciją Nr. 81; rekomenduoja toliau ieškoti auditų ir inspekcijų tobulinimo būdų, pvz., suderinti standartus ir metodus ir kiekvieną kartą siųsti vis kitus darbo inspektorius, nes tai galėtų užtikrinti griežtesnius standartus, ypač korupcijos problemų turinčiose šalyse; pabrėžia, kad svarbu įdarbinti pakankamai darbo inspektorių ir nuolatos plėsti naujų ir jau dirbančių darbo inspektorių profesines žinias apie tarptautines konvencijas ir standartus, vietos darbo įstatymus ir tinkamą tikrinimo metodiką; ragina ES finansiniu ir techniniu atžvilgiais remti atitinkamus TDO standartus atitinkančių darbo inspekcijų kūrimą besivystančiose šalyse, ypač panaudojant jų vystymosi lėšas;
20. pažymi, kad nuo tada, kai daugiau kaip prieš 20 metų pradėtas vykdyti drabužių ir avalynės tiekimo grandinės socialinis auditas, labai padaugėjo socialinių audito standartų ir metodų, nors kai kurie labai mažai skiriasi, ir kad, prekių ženklams ir mažmenininkams taikant šiek tiek skirtingus savo standartus, gamintojai naudoja vertingus išteklius nuolatiniam auditų srautui valdyti; todėl rekomenduoja paspartinti ir remti dabartinės pramonės pastangas konsultuojantis su suinteresuotaisiais subjektais suderinti audito standartus ir metodus;
21. mano, kad atsakomybė turėtų apimti visą tiekimo grandinę, įskaitant subrangovus, ir palankiai vertina dabartinės pastangas siekiant šio tikslo; vis dėlto mano, kad ES gali geriausiai parengti bendrą sistemą, pagal kurią ES drabužių įmonėms, kurių gamyba perkelta į trečiąsias šalis, būtų nustatytas teisinis įpareigojimas dėl tinkamo bendrų žmogaus teisių patikrinimo, įskaitant privalomas priemones užtikrinti atsekamumą ir skaidrumą, ir pagal kurią Europos rinkoje veiklą vykdyti pageidaujančios įmonės būtų

įpareigos teikti informaciją apie visą savo produktų tiekimo grandinę; rekomenduoja, kad reglamentas, parengtas dalyvaujant vietos ir pasaulio profesinėms sąjungoms, papildytų ir paremtų savanoriškas iniciatyvas nacionaliniu, Europos ir tarptautiniu lygmenimis;

22. primena, kad tiekimo grandinės atsekamumas ir skaidrumas yra esminiai elementai siekiant tvarių pokyčių; mano, kad dažnai prieigos prie informacijos trečiųjų šalių gamintojų aprangos sektoriuje stoka yra didžiausia kliūtis siekiant kovoti su žmogaus, socialinių ir darbuotojų teisių pažeidimais pasaulinėje tiekimo grandinėje ir kad būtina naudotis atskaitomybės sistema, kurioje būtų teikiama informacija, susiejanti visus atskiro gaminio pasaulinės grandinės veikėjus, nuo pat gamybos vietos iki mažmenininkų; ragina ES remti bendros duomenų apie socialinę, aplinkosaugos ir darbo veiklą rinkimo sistemos kūrimą;
23. mano, kad vartotojų informavimas yra labai svarbus užtikrinant tinkamas darbo sąlygas, kaip įrodė Rana Plaza pastato griūtis atvejais; ragina vartotojams užtikrinti aiškia, patikimą informaciją apie tvarumą drabužių sektoriuje, produktų kilmę ir koku mastu buvo laikomasi darbuotojų teisių; rekomenduoja informaciją, surinktą ES veiksmams, skelbti viešai ir prašo Komisijos ir valstybių narių apsvastyti galimybę sukurti viešą internetinę atitinkamos informacijos apie visos tiekimo grandinės dalyvius duomenų bazę;
24. nurodo, kad į drabužių sektorių reikia įtraukti įmonių socialinės atsakomybės sąvoką, kuri apimtų tokias sritis, kaip darbo kokybė, darbo organizavimas, lygios galimybės ir lygus darbo užmokestis, socialinė įtrauktis, kovos su diskriminacija priemonės, mokymosi visą gyvenimą ir profesinio mokymo plėtra; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl įmonių socialinės atsakomybės reikalavimų konvergencijos, įskaitant sistemą, kuria naudojantis būtų teikiamos socialinės ataskaitos ir įmonės bei vadovai prisiimtų atsakomybę dėl pažeidimų ar netinkamo elgesio pasekmių, taip pat dėl Europos susitarimų dėl įmonių socialinės atsakomybės sistemos nustatymo; pabrėžia, kad įmonių socialinė atsakomybė turėtų skatinti įgyvendinti projektus, kuriais remiamas perėjimas prie tvarios ekonomikos; ragina Komisiją ir valstybes nares numatyti paskatas ES įmonėms, kad jos prisiimtų įsipareigojimus dėl įmonių socialinės atsakomybės ir įmonių tikrinimo; atkreipia dėmesį į tai, kad toks tikrinimas apima iniciatyvas priemones, skirtas nustatyti žmogaus, darbo ar aplinkos teisių visoje tiekimo grandinėje pažeidimus ir jų išvengti;
25. ragina užtikrinti didesnę Europos vartotojų informuotumą apie Europos tekstilės produktų gamybą; šiuo tikslu siūlo plėtoti ES masto ženklinimo standartus „sąžiningai prekybai drabužiais“, kuriuos galėtų taikyti tarptautinės bendrovės ir MVI, siekdamos nurodyti, kad buvo užtikrintos teisingos darbo sąlygos, ir padėdamos vartotojams priimti išsamesnę informaciją pagrįstą sprendimą dėl pirkinio;
26. pabrėžia, kad tam tikrų ES valstybių narių drabužių pramonėje ne kartą nustatytos nesaugios sąlygos sveikatos, darbo saugos, darbo užmokesčio, socialinės apsaugos ir darbo laiko atžvilgiais; todėl ragina sukurti veiksmingas ir tinkamai suplanuotas ES vidaus iniciatyvas, kurios padėtų pagerinti padėtį drabužių sektoriuje ir paskatintų užimtumą valstybėse narėse;
27. mano, kad nepakankamas tarptautinių socialinių standartų laikymasis drabužių sektoriuje yra tam tikros formos socialinis ir aplinkos dempingas, kuris kenkia verslo įmonėms ir darbuotojams; pažymi, kad Europos verslo įmonių trečiosiose šalyse griežtų aplinkos

standartų laikymasis turi būti prilygintas darbuotojų teisių užtikrinimui, nes tuo atveju, kai nepaisoma minėtų standartų, kyla pavojus darbuotojų sveikatai, gali būti pakenkta kaimo ir žvejybos teritorijoms, o vietos gyventojų gali netekti bet kokių vystymosi galimybių;

28. palankiai vertina Komisijos indėlį į Netoleravimo vizijos fondą (angl. *Zero Vision Fund*) ir ragina toliau investuoti siekiant gerinti darbuotojų saugą; vis dėlto pažymi, kad lėšomis ir dauguma esamų iniciatyvų nepakankamai sprendžiami teisingo darbo užmokesčio, teisės jungtis į organizacijas arba diskriminacijos darbe klausimai;
29. ragina nacionalinėmis ir Europos iniciatyvomis skatinti vartotojus pirkti vietoje pagamintus produktus;
30. mano, kad atsakingu drabužių sektoriaus pasaulinės tiekimo grandinės valdymu galima prisidėti prie ekonomikos augimo, deramo darbo vietų kūrimo, skurdo mažinimo, žmogaus ir darbuotojų teisių stiprinimo, taip pat perėjimo nuo neoficialios prie oficialios ekonomikos; vis dėlto atkreipia dėmesį į konkrečią eksportui skirtų prekių apdorojimo zonų (angl. EPZ) padėtį, kurioms tam tikrose šalyse netaikomi vietos darbo teisės aktai, draudžiama profesinių sąjungų veikla ir darbuotojams neužtikrinama galimybė naudotis teisių gynimo priemonėmis, o tai neatitinka TDO standartams; ragina stebėsenos ir ataskaitų priemonėmis siekti didesnio eksportui skirtų prekių apdorojimo zonų skaidrumo;
31. pabrėžia drabužių pramonės, pagrįstos inovacijomis ir didesnę pridėtinę vertę valstybėse narėse turinčiais produktais, svarbą; ragina Komisiją teikti finansinę paramą ir supaprastinti ES finansavimo programas mažosioms ir vidutinėms drabužių pramonės įmonėms ir remti medžiagų tyrimus;
32. remia valstybėse narėse mažąsias ir vidutines įmones, kurios labai padeda išsaugoti ir stiprinti Europos drabužių pramonės kultūros paveldą.

GALUTINIO BALSAVIMO NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	6.2.2017						
Galutinio balsavimo rezultatai	<table><tr><td>+: </td><td>42</td></tr><tr><td>–: </td><td>4</td></tr><tr><td>0: </td><td>0</td></tr></table>	+:	42	–:	4	0:	0
+:	42						
–:	4						
0:	0						
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, Lampros Fountoulis, Marian Harkin, Rina Ronja Kari, Ádám Kósa, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Robert Rochefort, Maria João Rodrigues, Anne Sander, Sven Schulze, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Jana Žitňanská						
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Maria Arena, Georges Bach, Mircea Diaconu, Sergio Gutiérrez Prieto, Krzysztof Hetman, Dieter-Lebrecht Koch, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Alex Mayer, Csaba Sógor, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Flavio Zanonato						
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Clara Eugenia Aguilera García, Jakop Dalunde, Ulrike Rodust, Marc Tarabella, Miguel Viegas, Daniele Viotti						